

4.4.2012

TOIMITUS: Leena Talvensaari, Anne Torvinen, Veera Vasara
SÄHKÖPOSTI: etunimi.sukunimi@uusirovaniemi.fi

► Poikki ja pinoon

Uhkaako kaava Valdemaria vai ei?

Ravintola Valdemarin yrittäjä soitti maanantaina hädissään Uuden Rovaniemen toimitukseen. Hän oli lukenut lauantain Lapin Kansasta, että hänen omistamansa ravintolarakennus aiotaan jossain vaiheessa purkaa uuden rakennuksen tieltä. Juttu liittyi Koskipuiston asemakaavamuutokseen.

Toimittajamme alkoi selvittää, miten purkusuunnitelmia voidaan tehdä yrittäjää kuulematta ja soitti kaupungin kaavoituspäällikölle **Tarja Outilalle**. Outilan mukaan kaavasuunnitelmas- ta ei millään voida tehdä sellaista johtopäätöstä, että Valdemarin rakennus aiotaan purkaa.

Outilan mielestä kaava päinvastoin tukee yrittäjän asemaa. Kun ravintola nyt sijaitsee puistoalueella, niin kaavassa sille tehdään tontti, jonka myötä esimerkiksi rakennuksen laajentaminen onnistuu nykyistä paremmin.

Outila muistutti, että kaava ei puutu kaupungin ja ravintolayrittäjän väliseen maanvuokrasopimukseen, joka on voimassa vuoteen 2023 saakka. Kaava sinänsä ei siis mitenkään vaikuta nykyisen ravintolayrittäjän asemaan.

Teknisen lautakunnan jäsenet **Reijo Sulasalmi** (sd.) ja **Jaakko Portti** (vas.) ovat toista mieltä kuin kaavoituspäällikö. Sulasalmi sanoo Lapin Radiossa, että kaavaan liittyvissä arkkitehtisuunnitelmissa sanotaan selvästi, että tarkoitus on purkaa ravintola Valdemari jossain vaiheessa ja rakentaa alueelle uusi ravintola ja esiintymistila.

"On täysin mahdollista, että vuokrasopimuksen päättyessä tässä avautuu sijoittajalle tai toiselle yrittäjälle paikka iskeä kiinni", Sulasalmi toteaa.

Jaakko Portti heittää bensaa liekkeihin Facebookissa ja sanoo, ettei kaavoittaja noudata teknisen lautakunnan tahtoa. Lautakunta kun on aikoinaan linjannut, että Koskipuiston yritysten, ravintolan ja leirintäalueen sekä yleisen uima-

Jossain ollaan jo puuhaamassa adressia Valdemarin eli entisen Kesäpaikan pelastamiseksi, vaikka purku-uhkaa ei näillä näkymin olekaan.

rannan toiminta turvataan myös kaavamuutoksen jälkeen.

Facebookissa Valdemarin tapausta verrataan myös Lampelaan, jossa yritykset aiottiin ajaa pois asuntoalueen tieltä. Lampelan suunnitelmat kuitenkin muuttuivat, kun yritykset nostivat asiasta tarpeeksi ison metelin.

Mitä Valdemarin tapaus meille opettaa? Ainakin sen, että kaikista hyvistä pyrkimyksistä huolimatta kaavoittaja ja kaupunkilaiset puhuvat edelleen eri kiel- tä. Kaupunkilaiset, joihin kuulumme myös me toimittajat, tekevät kaavoittajan suunnitelmista omia tulkintojaan, jotka eivät aina ole täsmälleen oikeita.

Kaavoittajalla on siis edelleen teke- mistä, kun se jakaa kaavoista tietoa sekä tavallisille kaupunkilaisille että yrityksille. Tiedon pitää olla niin selkeää ja yksiselitteistä, ettei väärin tulkintoihin ole mahdollisuutta. Mieluusti myös teknisen lautakunnan jäsenten on syytä olla perillä siitä, mitä missäkin kaavassa päätetään.

Olipa syy sysissä tai sepissä, Valdemarin tapaukseen liittyvä keskustelu on jälleen lisännyt kaupunkilaisten epäluottamu- sta kaavoittajaa ja kaupungin virkamiehiä kohtaan. Jossain ollaan jo puuhaamassa adressia Valdemarin eli entisen Kesäpaikan pelastamiseksi, vaikka purku-uhkaa ei näillä näkymin olekaan.

Rovaniemen kaavoitus on kuumentanut tunteita myös arkkitehtien välillä, ja keskustelu on yltänyt Suomen arkkitehtiliittoon saakka. Liitto antoi pari viikkoa sitten kriittisen kannanoton Rovaniemen osayleiskaavasta. Tehdessäni siitä juttua Tarja Outila sanoi kannanoton herättäneen niin paljon keskustelua liiton sisällä, että se otetaan uuteen käsittelyyn.

Utta käsittelyä ei kuitenkaan ole lu- vassa, sanoo arkkitehtiliiton puheenjohtaja **Esko Rautiola**, sillä kukaan liiton hallituksen jäsenistä ei ole sellaista vaati- nut. Rautiolan mukaan kannanotosta on tullut liitolle sekä myönteistä että kiel- teistä palautetta. Jälkimmäistä ovat antaneet Tarja Outilan lisäksi arkkitehdit tai toimistot, jotka ovat tekemisissä Rovaniemen suurten kaavoitus- ja raken- nushankkeiden kanssa.

Leena Talvensaari

leena.talvensaari@uusirovaniemi.fi

► Kolumni

Hiihtoretkiä tunturissa

• Terveisiä Suomen ainoalta suurtunturialueelta Käsivarresta. On se aika vuodesta, kun saan tehdä unelmatyötäni vetämällä hiihtoretkiä tunturissa. Kilpisjärven seutu poikkeaa maisemaltaan muusta Lapista. Laajat avotunturit aukaisevat maiseman avaraksi, kauas katsella. Peittäviä havupuita ei ole, koivikkoakin vain alhaalla. Toisaalta tuulen suoja puuttuu. Aurinko paistaa esteettä ja ruskettaa ulkoilijan kasvot. Aurinkovoide ja -lasit ovat välttämätön varustus.

Vanhalle Kilpisjärven kävijälle on luonnossa jotakin uutta, jotakin sinne alunperin kuulumatonta. Kylälle on ilmestynyt havumetsien lintu, metso. Olisiko tullut Jäämeren rannan männikköstä? Kummasti metsoursos on sinnitellyt talven yli syöden koivun silmuja ja lintulaudan antimia. Lintu ei pelkää ihmistä, kävelin metrin päästä ohi. Samalla tavalla kylälle on aiemmin ilmestynyt oravia.

Hiihtolenkillä Ruotsin puolen Tempelikurossa nään ahman tuoreita jälkiä.

Korppiparin lempi leiskui kadehdittavasti. Nököttivät oikein somasti koivun oksalla viere- tyksen. Raakunnan sijaan toinen korppi päästeli kauniita kilahtelevia ääniä ja kohotti samalla hieman siipeään. Näytti oikein vaikuttavalta, etten sanoisi miehekkäältä. Näin myös riekon jälkiä. Riekkokanta on kuule- ma vahvistunut jonkin verran.

Korppiparin lempi leiskui kadehdittavasti. Raakunnan sijaan toinen päästeli kauniita kilahtelevia ääniä ja kohotti samalla hieman siipeään.

Tällä hetkellä sataa lunta, onneksi. Lunta kaitavaan tuntureille lisää. Saanaa kiertäessäni ihmettelin kivien määrää ja kesämerkkitaippien näkymistä. Isolla latukoneella ei ole voitu mennä Saanan taakse, ainoastaan jälle. Lunta on toki tullut aiemminkin, mutta tuuli on puhaltanut sen mennessään pois.

Tunturihiihdossa keväällä on muutama etu verrattuna metsässä hiihtelyyn. Ladut eivät roskaannu, kun roskaavia puita ei yksinkertaisesti ole. Hangenkannolla voi hiihtää missä vain vapauden huumassa.

Kilpisjärven matkailun ristiriita hiihtäjien ja moottorikelkkailijoiden välillä on ja pysyy. Kelkkailijoita on yhä enemmän. Matkailuyrittäjät toivottavat heidät avoslin tervetulleiksi. Kelkkailijan lompakko on leveämpi ja aukeaa helpommin kuin hiihtäjän. Hiihtäjät ovat vuosikautia moittineet norjalaisten hillitöntä kelkkakulttuuria. Nyt nähdään osaavatko suomalaiset kelkkailijat käyttäytyä huomaavaisemmin. Toivoa sopii.

Opastetuilla hiihtoretkillä ongelmana on hiihtäjien ikääntyminen. Vakioasiakkaista osa ei enää jaksaa tulla ja uusia ei tule riittävästi tilalle. Minun kokemukseni mukaan avaraan tunturiin mahtuu vallan mainiosti niin rauhaa rakastavat hiihtäjät kuin moottorikelkkailijatkin. Ainakin silloin, kun kelkkailijat noudattavat sääntöjä ja pysyvät heille osoitetuilla reiteillä. Toivon kovasti, että napakalla valvonnalla rinnakkaiselo onnistuu. Missään muualla Suomessa kun ei ole tällaisia tuntureita hiihdellä!

Riitta Karhusilta

Kirjoittaja on savolais- syntyinen, Rovaniemellä asuva tunturi- ja luonto-opas.

► Jopelo

